

TÍTOL: El gust per la vida

VALOR: El consum de cigarrets treu el gust a la vida.

ENTRADA Sergi: Hola! Sóc el Sergi i ara us explicaré una història, a la una, a les dues i a les tres. Ja!

SERGI: Aquesta tarda una nena petita m'ha aturat pel carrer i m'ha fet una pregunta.

NENA: Què és el que més t'agrada fer a la vida?

SERGI: Menjar. Sí, menjar!

SERGI La nena s'ha quedat mirant-me la panxa, ha rigut una mica i m'ha dit:

NENA: Prefereixes el menjar dolç o el salat?

SERGI: Per què em fas tantes preguntes? Que treballes per a un diari?

NENA: Sí, al diari de l'escola. Prefereixes el menjar dolç o el salat?

SERGI: El menjar dolç, com la xocolata, els pastissos, els flams, les coques, les galetes... Ja tinc gana; que puc marxar?

NENA: No, encara no. Saps que hi ha persones que no poden assaborir els aliments?

SERGI: No, no ho sabia.

NENA: No noten si el menjar és dolç o salat.

SERGI: Això és com no distingir entre un gelat de vainilla i una crema d'espínacs. Ecs!

NENA: Digue'm una cosa: t'agradaria arribar a ser un gran fumador?

SERGI: Em sembla que no.

NENA: No s'admet el dubte: t'agradaria arribar a ser un gran fumador?

SERGI: No!

NENA: Perfecte. T'has salvat!

SERGI: De què m'he salvat?

NENA: De moltes coses. I no perdràs mai el gust pels aliments!

SERGI: No ho entenc. No havia pensat mai que podia perdre un plaer com aquest.

NENA: Tinc un llibre que diu que el fum del cigarret conté unes substàncies que fan malbé les papil·les de la llengua. I quan les papil·les de la llengua es fan malbé, es perd el gust pels aliments.

SERGI: Tens raó, me n'he salvat. I com que me n'he salvat, anem a berenar!

NENA: Però sense dolços, perquè jo no vull tenir càries!